

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja

2011/2307(INI)

5.3.2012

MNENJE

Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja

za Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane

o našem življenjskem zavarovanju, našem naravnem kapitalu: strategiji EU za biotsko raznovrstnost do leta 2020
(2011/2307(INI))

Pripravljalnica mnenja: Vasilica Viorica Dăncilă

PA_NonLeg

POBUDE

Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja poziva Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. ugotavlja, da je naša naravna dediščina poglavitno biološko premoženje, ki je bistvenega pomena za blaginjo ljudi; meni, da bi morale vse države članice EU med seboj sodelovati in usklajevati svoja prizadevanja za zagotovitev učinkovitejše rabe naravnih virov ter preprečevanje neto izgube biotske raznovrstnosti in ekosistemskih storitev na podeželju in v mestih;
2. pozdravlja novo strategijo EU za biotsko raznovrstnost, ne podpira pa predloga Komisije za oblikovanje dodatne „zelenne“ komponente plačil, kot je predlagano v osnutku reforme skupne kmetijske politike do leta 2020; meni, da bodo predlogi Komisije povečali upravne stroške in nasprotovali cilju poenostavitve skupne kmetijske politike;
3. meni, da bi morali pred sprejetjem novih ukrepov „zelenitve“ skupne kmetijske politike preučiti njihov učinek na konkurenčnost kmetijstva EU na svetovnem trgu;
4. je seznanjen s priporočili Komisije za reformo skupne kmetijske politike, ki vključujejo jasno opredeljene ukrepe v okviru prvega in drugega stebra za ohranitev in izboljšanje biotske raznovrstnosti; v zvezi s tem poudarja posebno vlogo kmetijstva, ki že veliko prispeva k ohranitvi raznolikosti vrst in biotopov ter bo pomembno prispevalo tudi k uspehu evropske strategije za biotsko raznovrstnost, ki temelji na dobri kmetijski praksi, vključno s trajnostno rabo vodnih virov;
5. poudarja, da je pri ocenjevanju učinkovitosti uporabljenih instrumentov potreben prehod od pristopa, ki temelji na sredstvih, k pristopu, ki temelji na rezultatih;
6. je prepričan, da bi bilo tako imenovano „zelenitev“ skupne kmetijske politike treba izvajati učinkovito in brez birokracije ter brez diskriminacije obstoječih kmetijsko-okoljskih ukrepov; glede potrebnega zmanjšanja upravnih obremenitev med drugim poziva, naj za vsa plačila iz naslova skupne kmetijske politike tudi po letu 2014 veljajo utemeljena pravila navzkrižne skladnosti, ki morajo biti pregledna ter tudi kar najbolj enostavna za izvajanje in spremljanje;
7. meni, da je v okviru skupne kmetijske politike mogoče doseči dodatne okoljske učinke na ravni EU, v prvi vrsti z učinkovitejšim izvajanjem pravil navzkrižne skladnosti (tudi z uporabo standardov za dobre kmetijske in okoljske pogoje v vseh državah članicah ter uskladitvijo načina izvajanja direktiv), izvajanjem kmetijsko-okoljskih programov ter podporo za območja Natura 2000 v okviru boljše financiranega drugega stebra skupne kmetijske politike;
8. opozarja na ključno vlogo skupne kmetijske politike pri zagotavljanju zanesljive preskrbe potrošnikov z visokokakovostno in cenovno dostopno hrano; v zvezi s tem poudarja, da je po njegovem mnenju predlog Komisije za obvezno splošno določitev 7 % kmetijskih površin kot območij z ekološko usmeritvijo neprimeren in neizvedljiv, zlasti, kjer te površine ne bi bile več na voljo za pridelavo hrane v produktivnih regijah;

9. ponovno poudarja pomen ohranjanja močnega in gospodarsko konkurenčnega kmetijstva in gozdarstva za ohranjanje evropskih pokrajin in biotske raznovrstnosti; opozarja, da ima lahko premajhna uporaba in opuščanje kmetijskih zemljišč katastrofalne posledice za naravno okolje, in s tem v zvezi poziva vsaj k ohranitvi trenutne ravni proračuna za skupno kmetijsko politiko po letu 2013, da bi zagotovili vitalnost podeželja in nadaljevanje kmetijskih praks v Evropi;
10. v okviru nove reforme skupne kmetijske politike poziva Komisijo, naj okrepi prizadevanja za podporo kmetijskim sektorjem, ki dokazano prispevajo k ohranjanju biotske raznovrstnosti, še zlasti čebelarstvu; poudarja, da divji in udomačeni insekti, na primer čebele, opravijo 80 % oprашevanja cvetočih rastlin ter da upad, ki jim grozi, predstavlja ogromen izziv za našo družbo, katere kmetijska proizvodnja in posledično hrana je v veliki meri odvisna od oprashivanja cvetočih rastlin; zato poudarja, da bi bilo treba v ukrepih, ki bodo sprejeti za ohranjanje biotske raznovrstnosti, posebno pozornost nameniti čebelarstvu;
11. glede na to, da več kot polovico ozemlja Evrope upravljajo kmetje, poudarja, da je skupna kmetijska politika vsekakor ključno orodje za biotsko raznovrstnost, saj evropski kmetje znatno prispevajo k doseganju evropskih ciljev glede biotske raznovrstnosti in podnebja; podpira sprejetje svežnja učinkovitih praks na ravni kmetij, katerega namen je nadaljnje preusmerjanje skupne kmetijske politike v nadomestila za zagotavljanje javnih dobrin;
12. meni, da trg trenutno ne upošteva ekonomske vrednosti ekosistemskih storitev ter ne nagraduje tistih, ki ustrezno upravljajo zemljišča in tako zagotavljajo te storitve; meni, da je zato treba plačevati za javne dobrine, ki jih zagotavlja kmetijski sektor, da bi zagotovili ohranitev in povečanje biotske raznovrstnosti; v tem okviru meni, da bi pomembno mesto morale dobiti inovativne rešitve in projekti sodelovanja; poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo projekte, v katere so kot partnerji vključeni kmetje;
13. poudarja, da se v okviru skupne kmetijske politike že izvajajo številni ukrepi, ki pomagajo pri izboljševanju varstva okolja in ohranjanja naravnih virov ter odgovarjajo na izzive podnebnih sprememb, ohranjanja biotske raznovrstnosti ter izčrpavanja vodnih virov in rodovitnosti tal; poudarja, da imajo tla ključno vlogo pri doseganju cilja EU na področju biotske raznovrstnosti; meni, da bi morala skupna kmetijska politika z dodatnimi neposrednimi plačili na površino, ki bi jih financirala EU, nagraditi kmete, ki zagotavljajo dodatne ekosistemске storitve, tudi za ukrepe, ki spodbujajo biotsko raznovrstnost in ki se izvajajo poleg obveznosti, ki izhajajo iz dobre kmetijsko-okoljske navzkrižne skladnosti;
14. meni, da se morajo ukrepi za razvoj podeželja še naprej odzivati na izzive podnebnih sprememb, ohranjanja biotske raznovrstnosti, zanesljivosti preskrbe s hrano in trajnostnega upravljanja naravnih virov ter da morajo spodbujati uravnoteženo teritorialno kohezijo in zaposlovanje; zato poziva h krepitvi drugega stebra ter k znatnemu povečanju osredotočenosti tega stebra na okolje in učinkovitosti njegovih kmetijsko-okoljskih ukrepov, med drugim z minimalno obvezno porabo sredstev kmetijske politike za kmetijsko-okoljske ukrepe;
15. poudarja, da le delujoče, trajnostno, univerzalno in produktivno kmetijstvo lahko zagotovi dodatne storitve, ki jih zahteva družba v obliki javnih sredstev; se zato zavzema za uravnotežen pristop, ki povezuje uvajanje dodatnih ukrepov za varstvo okolja s ključno

vlogo skupne kmetijske politike pri zagotavljanju učinkovite proizvodnje;

16. poudarja, da je treba na evropski ravni učinkoviteje sodelovati na področju temeljnih in aplikativnih raziskav raznovrstnosti živalskih in rastlinskih genetskih virov, da se zagotovi njihovo ohranjanje in izboljšanje njihove zmožnosti prilagajanja na podnebne spremembe ter da se spodbuja njihova ustrezna uporaba v programih genetskih izboljšav za proizvodne programe;
17. poudarja, da je treba za ohranjanje biotske raznovrstnosti podpirati okolju prijazne kmetijske prakse, vključno z uporabo tradicionalnih semen in lokalnih rastlinskih sort; poudarja, da je raznolikost vrst in biotopov, za katero danes menimo, da si zasluži zaščito, mogoče pripisati načinu rabe tal za kmetijstvo in gozdarstvo v Evropi v preteklosti, ki ga je torej treba ohraniti v okviru strategije trajnostne rabe; v zvezi s tem opozarja, da so različne danosti, kot so podnebje, prst in dostopnost vode, večinoma lokalno in regionalno pogojene ter da bi zato morali upoštevati regionalne pogoje in najti temu primerne raznolike možnosti uporabe;
18. priporoča širitev upravljanja na mobilizacijo državljanov ter na nepridobitne organizacije in gospodarske akterje, s poudarkom na vključevanju biotske raznovrstnosti v strategije podjetij v primeru slednjih; poudarja, da je treba izvajati kampanje za ozaveščanje in obveščanje državljanov vseh starosti in družbenih skupin o biotski raznovrstnosti, ob upoštevanju, da bi moralo ozaveščanje otrok in mladoletnikov prednostno potekati v okviru šole; meni, da bi moral biti pri izobraževanju in poklicnem usposabljanju, zlasti na področju kmetijstva, gozdarstva in v drugih s tem povezanih sektorjih, večji poudarek na vlogi biotske raznovrstnosti. meni, da imajo kmetje zelo pomembno vlogo pri ohranjanju biotske raznovrstnosti ter da bi jih bilo zato treba spodbujati in motivirati za aktivno sodelovanje v zadevnih programih;
19. opozarja Komisijo na posledice določenih politik ohranjanja biotske raznovrstnosti za kmetijsko dejavnost, zlasti na vpliv velikih plenilcev (predvsem medveda in volka) na kmetijsko gospodarstvo, delovne pogoje in psihologijo kmetov.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	28.2.2012
Izid končnega glasovanja	+: 32 -: 5 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	John Stuart Agnew, Liam Aylward, Vasilica Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Diane Dodds, Herbert Dorfmann, Robert Dušek, Hynek Fajmon, Iratxe García Pérez, Béla Glattfelder, Sergio Gutiérrez Prieto, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Agnès Le Brun, Mairead McGuinness, Marija Nedelčeva (Marija Nedelčeva (Mariya Nedelcheva), James Nicholson, Rareş-Lucian Niculescu, Wojciech Michał Olejniczak, Marit Paulsen, Britta Reimers, Alfreds Rubiks, Giancarlo Scottà, Czesław Adam Siekierski, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Alyn Smith, Marc Tarabella
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Luís Paulo Alves, Margrete Auken, María Auxiliadora Correa Zamora, Marian Harkin, Sandra Kalniete, Christa Kläß, Anthea McIntyre, Milan Zver, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Rosa Estaràs Ferragut